

מכתב גלוי לנציגים שלי

(נציגי הייצרנים בענף החלב ובשר-בקר)

וחלב כזה נכלל במשלוח; איני יכול איפוא להסיר כים ל"חריצות" הגדולה בהטלת הקנסות. מה היה הטעם והצדק להעניש משקים ששלחו חלב בטרם עברו 7 ימים לאחר הטיפול בו בזמן שדי בפסילה למשך שלושה ימים בלבד? אותה מחלבה, שזה שנים אין לקבל ממנה שקילה נכונה של החלב, אותם המוסדות שעד היום הזה לא הצליחו לארגן בדיקות רידוקטאזה בצורה תקינה. אותו אגף החלב שמרבה בהסברות לצרכנים (ראה "מעריב" מ-8.3.63), שעל אף כל אמצעי הזהירות עלולים להימצא שברייזוכוכית בצנצנות החלב, אותה "תנובה" שבמשך שנים לא דאגה לפתרון יסודי של בעית שיווק החלב (ידוע לכל, שמיליוני ליטרים חלב רוה אפשר היה למכור למשקים להגמעת העגלות ואולי על ידי זה למנוע את הגזירה הנוראה של הקפאת הייצור) — כל אותם המוסדות נעשו פתאום כל כך חרוצים בהטלת קנסות ובקביעת תקנות חמורות.

אעבור כעת לשטח אחר — שיווק הבקר. בשטח זה, חברים, שיחררתם גולם שהיום גם לכם אין כבר שליטה עליו. ההגיונות המסחרית בשיווק הבקר היא בשפל המדרגה. הסוחרים והמתווכים למיניהם הרוויחו ממון רב בניצול תמימותם ויושרם של אנשי המשקים. אפשר היה לקוות, שאנשי מקצוע ממועצת הבשר ומתנובה ימצאו פתרון מתקבל על הדעת לבעיה הזאת. ומה המצב לאמיתו? הסוחרים שולטים בכל העניין שליטה מוחלטת ולפעמים גם מחוצפת. הם מופיעים בהשכמת הבוקר במשק, וכך זוכים

עלי לבקש את סליחתכם על הצורה המזוהה של פנייתי אליכם. זה זמן רב מרגיש אני צורך להתלפת דעות ולליבון בעיות רבות אתכם. באר פן אישי אין אני מכיר אתכם ואיני בקי בחלוקת התפקידים והמינויים הקיימים כיום בארץ.

זה 13 שנה שאני מייצר חלב ומגדל פרות בקיבוץ. בפרק זמן זה לא הטרחתם את עצמכם לבקר אצלי ולראות את הנעשה ולשמוע על הבעיות. עלי להודות שגם כך הסתדרתי לא רע, עד שבאחד הימים ירדו וממשיכים לרדת לחיי הודעות על קנסות וצרות אחרות, שהוחלט עליהן באישורכם ובהשתתפותכם. מצד שני יש דברים רבים שטעונים טיפול והסדר ואין איש שידאג להם.

וכעת לעניין: הנני תומך בכל לבי בשיפור טיב החלב ובכל הקשור בזה. אנשי מקצוע, שמכירים אותי וכן תוצאות בדיקות הרדוקטאזה מזה שנים עשויים להעיד על כך. מבין אני גם את בעיות המחלבות מחמת צרת החלב האנטי-ביוטי; אולם איני מקבל את השיטה של קנסות כבדים שמטילים על המשק. גם לכם צריך להיות ידוע מה רב הוא השימוש באנטיביוטיקה בריפוי הפרות שלנו. לא פחות מפעם בשבוע (במקרים אף יותר) מבקר הרופא הווטרינארי במשק ומבצע את הטיפולים הדרושים. למעשה יוצא שתמיד יימצא במשק "חלב אנטיביוטי" שאין לנצלו במקרים רבים באופן יעיל. בכל זאת נראה לי שאין מנוס מלקיים את ההסדר הקיים. אבל עם הרצון הטוב ביותר, עלולים לפעמים לשגות

המערב (סביב 300 ימים בשנה). מעניינות באופן מיוחד תוצאות הביקורת ממדינת איידאהו; התנובה הממוצעת מ-14,214 פרות הסתכמה ב-4800 ק"ג חלב בן 4% שומן והמנה השנתית לפרה היתה: 1,100 ק"ג מזון מרוכז, 2,225 ק"ג מזון עסיסי, 3,540 ק"ג שחת ו-96 ימירעיה.

הביא לבית הדפוס י. ע.

מובן מאליו שנתגלו גם תנודות בתפריטי המזון. כך, למשל, במדינות שתנובות עדריהן נעו בממוצע סביב 4500 (משתי חליבות), מנת המזון המרוכז השנתית לפרה נעה בין מינימום של 1100 ק"ג (איידאהו) לבין מאקסימום של 1900 ק"ג (ברוד-אייילנד).

מימירעיה מרובה ביותר נהנו העדרים בפוארטוריקו (משך כל השנה) ובמדינות הדרום

אותי אל מועצת הבשר, ומשם הודיעו לי תוך רוגז כי „העניין בבירור” ויודיעו לי על התוצאות. עד היום הזה לא נעניתי, ומובן שלא הישגתי את מבוקשי. הגיע הזמן לקבוע תקנות ברורות בעניינים אלה ולהביאן לידיעת כל המשקים.

ידוע לי שבעיות אלה שהעליתי הן רק חלק ממסכת מקיפה יותר ואולי גם לא היסודיות ביותר, אך אלה הן המציקות לנו יומיום. הגיע הזמן לצאת מהשאננות והשיגרה ולגלות יוזמה לתיקון המצב. אנו הבוקרים לא נוכל להסכים שעבודתנו והישגינו המקצועיים יתבזבוזו לריק. רוצים אנו לדעת על הנעשה בכל השטחים, וגם להשתתף בהכרעות.

בב"ח

שלום קליים

גבעת-עות, 21.3.63

בדרך כלל גם בהרעבה של 12 שעות וגם בפחת של 5%, ואז דווקא מתחיל המשא ומתן המייגע בשאלות כגון — אם מותר להאכיל את הבהמות עד שעה 6 בבוקר ועל הפחתות נוספות מחמת בטן גדולה, עטין, זבל דבוק לגוף וכדומה. נציג תגובה לא תמיד מזדמן במקום, ולפעמים קשה לדעת את האינטרס של מי הוא בעצם מייצג. פעמים רבות משאירים את הבקר שנקנה למשך שבועות במשק ועל דמי אחזקה (הזנה וכו') אין מה לדבר. עגל כזה, בדרך כלל, אינו מוסיף עוד על משקלו המשק זקוק גם למקום בשביל עגל חדש ועל אף כל זאת אין לו ברירה אלא להסכים לתנאיו של הסוחר! אוכיר רק מקרה אחד: ב־26 בינואר נמכרו העגלים שלנו; בינתיים ירד המחיר והסוחר עשה את הכל כדי לבטל את העסקה; הבירורים נמשכו עד מארס; פניתי לתגובה בדרישה שישלמו דמי-אחזקה; היפנו

(סוף מעמוד 48)

ג. השוקתות האוטומטיות, המותקנות בקיר רות הסככה, מתקלקלות לעיתים קרובות והמים נשפכים בתוך הסככה; ליקויים דומים קיימים בחצרות הצמודות לסככה.

כתוצאה מכך, לא תספיק כל כמות שהיא של רפד לייבש את מרבץ הבהמות בסככה. כל אותם הליקויים שמנתי לעיל ניתנים לתיקון, ובהשקעה קטנה לאין ערוך מזו הדרושה להתקנת רצפת סורג.

3. לבעית הרפד. למעשה לא נעשה כמעט ולא כלום מצד האחראים לענף הבקר לשם חקר האפשרויות להגדיל את כמויות הקש וחומרי ריפוד אחרים. יתרה מזו — הממליצים על רצפת

סורג אף התעלמו מן המחקר של צוקר וחריזמן, בו צוינה האפשרות של הכפלת כמות הקש מתבואות החורף.

4. חוק כל יעבור הוא שכל מבנה, מכל צורה שהיא, תובע השקעת ימי עבודה בהחזקה ובבדק. אם מתעלמים מן החוק הזה מתגנם הדבר במוקדם או במאוחר. במקום „פתרונות” במבנים דרוש אדם בכל משק, חקלאי טוב, אשר יטפל במכלול הבעיות של החזקה ובדק המבנים ויהיה אחראי למשק הרקבובית, כי זלזול והזנחה בשטח זה הופכים לקללה את הברכה שבזבל והתוצאה היא — לכלוך, בוץ וזחמה במשק כולו.

יוסף מינצור

מרחביה, פברואר 1963

רישום הלידות באגודות להזרעה בהולנד

כבר ב־1946 הונהג בהולנד באגודות להזרעה רישום מלא ומפורט של השגר מהזרעה המלאכותית. חוייבו ברישום כל הלידות הנורמאליות וכן כל המקרים הבלתי נורמאליים, הפלות ומקרי המוות בלידה. חשיבות הרישום בהקלת המבחנים והבדיקות לגבי תופעות בלתי רצויות שיש למנוע אותן, כגון — זיווגי קרובים, גאנים ראצאסיביים קטלניים וכדומה. על יסוד הרישום חזו אפשר לסלק בעוד מועד פרים בלתי רצויים מהבחינות הנ"ל. טופסי הרישום צריכים להיות אחידים ועליהם לספק תשובות מלאות ככל האפשר בכל הנוגע לתהליך הלידה, משקל הולד, מינו, גורלו וכו'. לפי הניסיון שנרכש עד עתה בהולנד, רוכזו למעשה באמצעות רישום זה 98% של הלידות מהזרעה מלאכותית.